

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Negyedévre	1 frt	Égészévre	4 fr
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Felelősszerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

A pápa jubileuma.

Az események krónikása — a saját-nak feladata a tények hű ismertetése. Ezen kötelesség teljesítésénél nem tekint-hetünk el azon ünneptől, melyet a katolikus világ ül az egész föld kerek-ségén, ahová csak elhatott a keresztnek egy-egy diadalmas sugára. A kath. egy-ház hajójának kormányzója XIII. Leo 20 év előtt 1878. márcz. 3-án lett a pápai hármass koronával az egyház fejévé kor-onázva.

Húsz év hosszú idő azon trónon, mely egy halandóra nézve a legnagyobb méltóság és dicsőség lehet.

Vésznek, viharoknak fergetege tombolt Péter hajója körül, midőn az isteni akarat Leora bízta annak kormányzását.

A pápaság ellenségei már-már azt hit-ték, hogy IX. Pius halála után a kardiná-lisok nem fognak többé pápát választani s a minden hatalma, disze és ékességétől megfosztott trón összeomlik, melyet csak a kegyelet őriz még és tart fen.

A nyíltan bevallott törekvés és titkolt aspiráció nem diadalmaskodott, de felé-ldt a pápaság ellenségeiben a biztató re-mény, hogy a gyöngé testű, hajlott korú, már akkor 68 éves agastyán néhány évig talán hordozni fogja a fényes hagyomány terhét s aztán megtér atyáihoz s az ugy-

is megnyírbált, szétfoszlott hatalomról többé csak a történelem beszél.

Húsz éven át bámulatos testi szívós-sággal, lankadatlan lelki ruganyossággal áll a világot átélő egyház élén XIII. Leo s nem hadsereggel, — mely nem áll ren-delkezésre — de hathatós szavának sü-lyával és azzal a tekintéllyel, mely a két ezredes fény és hagyomány ötlekezéséből támadt, magához hajlította a koronás főket, tiszteletet szerzett a pápai trón iránt az egyház kebelén kívül álló, de irányadó nagy hatalmakkal is s békeltető szava nem volt hatástalan.

Húsz évi pápasága az erős megpró-báltatások, a nehéz küzdelmek ideje volt s ő rendületlenül helyt állt a szirtfokán, melyen Krisztus egyháza felépült.

Nagy Leo a hunoktól mentette meg Rómát, XIII. Leo a vallástalanság ellen vette fel a harcot, mely lelki elzülést, kárhozatot szül s ő tényeivel, hathatós sza-vával arra tanít, hogy a megnyugvást reményt, erkölcsiséget, tehát a lélek egyen-súlyát; a munkakedvet, az igazi jólét alap-ját a hithűség adhatja meg és hogy a divó materialisztikus érdekkultusz, csak efemer sikereket eredményezhet.

Ezt tehát valamint az áldatlan anyag-elvi-bőleslet követését elítéli s az üdvöt ígérő irányt megjelöli.

Ez 20 évi működésének jellem-vonása, ez sikereinek áldása.

Vissza minden emberi boldogság és valódi tudomány ős forrásához: Istenhez! Ez a jelszava, melyre megzendül a visz-hang napkelettől, napnyugatig.

Bevallják nyíltan nagy tudósok, hogy a boldogulásnak egyedüli útja az, melyre a hű világa áraszt derűt.

Azokat a tévelygőket, kik az anyagi boldogulás hamis, de tetszetős ígéreiteitől elkápráztatva fellázadnak minden isteni, emberi fensőbbség s tekintély ellen és megrázkodtatják úgy az egyéni, mint a társadalmi biztonság összes alapjait: a val-lás, a hitvilága vezetheti vissza a lelki megnyugvás, a saját sorsával való meg-elégedés biztos határai közé.

Ez az újj-mutatás nyert kifejezést XIII. Leo ama körlevelében is, melyben a szociálizmus népeket sorvasztó nehéz sebet a kegyelem forrásánál, Istennél ajánlja gyógyítani.

A nagy világ-egyház fejedelméhez illő magasztos tanítások fölként hirdetője a „lumen de coelo” nagy alakja felé for-dult a katolikus világ e hó 3-án s Petro-sény kath. hívei is kegyelettel megünne-pelték XIII. Leo pápa- királylyá koronáz-tatásának 20-dik évfordulóját.

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

A talizmán.

Hagyományokban és regékben gyakran olvasunk a talizmán csodás erejéről.

Midőn a katona csatába indul, az édes anya egy családi ereklyét ad búcsúzó fiának azt mondván: „Viseld e talizmánt, mely meg-ó téged az ellenség kardesapása és a gyilkos golyótól.” Az anyának szíve megkönnyebbül, búcsúzása nem esik oly nehezen, hiszen a talizmán varázshatása visszahozza őt, mint hőst. Ez megingathatlan hite.

De nemcsak a harczosnak van szüksége egy ily talizmánra; gyakran találkozunk az élet sivár harczmezéjén támasz nélküli, árva, elhagyatott lényekre; kitéve a világ mindennemű veszélyeinek, melyek ártalmasabbak mint a katonának az ellenfél, mert legtöbb esetben nem a testet, de a lelket ölik meg.

Vannak emberek, kik bölcsőjüktől fogva a sors által üldözöttek, folytonosan küzdve a nyomorral. Legszerencsétlenebb az, ki gyön-géden szerető gondos anya védszárnnyai alatt nevelkedett fel; jólét és pompa közepett élvezte

az élet ezer meg ezer gyönyöreit s váratlanul a nyomorba jut.

Birtokomba jutott egy épp oly kedves, mint szellemes asszonynak naplója, melyből egy igen érdekes részletet jegyeztem föl.

Iren volt az érdekes napló írója; felső-magyarországi előkelő család egyetlen gyermeke volt. Mint serdülő leánykát édes anyja beczé-gezte, elhalmozta őt gyöngédségével a jólét minden örömeivel s az életnek csak fényolda-lát ismerte s leányos képzeletével azt hitte, hogy minden úgy fog tartani, amint ő azt rózsás álmaiban kirajzolta magának; de igen rövid időn belül kellett az ellenkezőről meg-győződnie.

Édes anyját hirtelen elveszté. Midőn a szerető szülő érzé végőráját közeledni, leányát oda hívá ágyához, egy kis arany nyakéket adott át neki és azt mondta: Édes Irenkém ez az igénytelen kis ékszer nagyanyád ereklyéje, taliz-mánként viseltem, te is úgy viseld. Egy kis jegyzéket találsz benne és azt szívleld meg, szeresd és áhitattal olvasd a benne rejtett igazságot, aranymondatot és erényedet a nőnek ezen legtisztább ékességét megörzi a talizmánba helyezett hit, minden csábítás és veszély ellen.

Szegény leány, még akkor nem sejté édes anyja szavainak értelmét.

Anyját eltemették és vele együtt a fény

a pompa, mi az ősi tűzhelyt körülvette — ki-aludt, elhamvadt. Atyja anélkül is könnyelmű léven, különféle költséges szenvedélyének át-adva magát, csakhamar a tönkrejutás küszö-bén állott.

Anyagi gondok neheztek a soha terhet nem viselt leány gyenge vállaira. Atyja mo-gorva, önmagával elégedetlen lett és gyöngéd-telenségét nem egyszer érezteté leányával s azon igyekezett, hogy minél előbb férjhez adja egy dús gazdag polgárhoz, azt gondolva, hogy ezzel atyai gondoskodásának teljesen eleget tett, minthogy az ilyen érdek-házasság által az ő és leánya jólétét biztosítani vélte. Összerinte a hymen róza lánczaival egybefűzött szívek frigyét nem az egekben kötik.

A leány férjhez ment, habár szívét más birta, de nem volt mit tennie; önző, zsarnok apja parancsának meghajlott.

Sz... Károly, ki akkoriban Budapesten lakott, csakhamar megtudta, hogy szíve bálvá-nyát más vitte oltárhoz, de tudta azt is, hogy az a lelketlen apa önzésének és szigorúságá-nak műve. Mindemellett nem volt oly könnyű a lemondás, mert igazán és véghetetlenül sze-rette Irent. De ő nem tartozott a századvégi regényhősökhöz. Fájó szívének gyötrő kínjai leverték, de a kényszer helyzet parancsoló súlya alatt is tudott férfi lenni a szó nemes értelmé-

Lapunk jelen száma 6 oldalra terjed.

Dombora László jegyzői jubileuma.

Folyó hó 27-én volt 25 éve annak, hogy Dombora Lászlót a közbizalom a petrosényi jegyzői tisztségre megválasztotta. Ezen alkalomból a nevezetnek érdemei elismerésül a községi képviselőtestület diszközgyűlést tartott s tisztelői pedig bankettet rendeztek s értékes emléktárgyat adtak át neki.

Az ünnepség lefolyását a következőkben ismertetjük:

A diszközgyűlés.

F. hó 27-én d. u. 4 órakor a csaknem teljes számban megjelent községi képviselők szívélyes üdvözlése után, Baresay Árpád I. bíró a diszközgyűlést megnyitja s az erre vonatkozó legutóbbi közgyűlési határozat felolvastatása után felkéri Jakabfi Rezső, Piek Samu és Grösz Hermann közgyűlési tagokat, hogy a jubiláns jegyzőt hívják meg a közgyűlésre, ki pár perc múlva a küldöttség élén a tanácskozási teremben megjelent s az eljenzés lecsillapultával a képviselőtestület nevében Dr. Rosenberg Ignác közs. képviselő üdvözölte őt a következő nagyhatású beszéddel:

Kedves Barátom!

25 éve annak, hogy Petrosény közönségének bizalma téged a jegyzői székbe ültetett és ma 25 év után ama nap évfordulóján Petrosény közönsége, élén képviselőtestületével ünnepet ül és ez ünnep alkalmából engem bízott meg, hogy eme közönség szeretetének és tiszteletének kifejezést adjak.

Örömmel vállaltam el a megbízást, mert érzem, hogy szavainnak szívem egész melegével tudok hangot adni, örömmel vállaltam el a megbízást, mert oly férfú tettenek dícséretét mondhatom el, ki életének legszebb éveit, negyed századot ünneztél, szakadatlan fáradozással szentelte szeretett községünknek. Örömmel vállaltam el a megbízást, mert eme sívár, hálátlan korban jól eső érzés tölt el, hogy egy község igaz hálájának lehetek szószólója.

Azt mondtam, hogy választásod 25. évfordulója alkalmából ünnepelni gyűlt össze Petrosény közönsége.

És e szóban ünnepelni, foglaltatik össze

legmáltóbban 25 évi jegyzői működésednek értéke.

Ünnepelni egy jegyzőt, ez azt jelenti, hogy ama község melynek élén áll; fejlődik, gyarapodik, virágzik, mert hiszen mindannyian tudjuk, hogy a jegyző a községnek lelke, szíve, esze és ha a lélek, szív, ész nem áll helyén és ha egyszóval a jegyző nem áll feladata magaslatán; ott a hanyatlás, pusztulás sívár képe tűnik szemünk elé.

És Petrosenyre büszkén mondhatjuk, hogy az életképes fejlődés, haladás oly szép képét mutatja, mint talán hazánk egy községe sem.

Mi volt Petrosény 25 év előtt és mi most? 25 év előtt a Paring mögül felbukkanó nap itt egyebet aligha látott, mint nyájakat őrző pásztor népet, roskadozó kunyhókat, civilisatio, kulturának semmi nyomát.

És ha széttekintünk ma, öröm tölti el kebleinket, szíveinket. A kis községből, nagy község lett, Hunyad megye legnagyobb községe, hol a magyar szó ritka volt, mint a fehér holló, ott ma 4000 magyar lélek dolgozik magyar szível, magyar karral hazája és községe nagyságán, iskolák és templomok hirdetik és terjesztik a kulturát, ipar és kereskedelem oly lendületet vettek, melyről egy negyed század előtt még álmodni is merészség lett volna.

Igaz, hogy izetlen hízégs volna, midet a te érdemedhez felróni, de az bizonyos, hogy eme fejlődés, haladás elérésében lelkes munkálkodásodnak oroszán része nagy érdeme van.

Midőn 25 év előtt egy gazdag társaság itt megjelent, hogy a Zsilvölgy gazdag kinései — a fekete gyémántokat — feltárja, nem csak ezer és ezer család boldogulásának forrását nyitotta meg, hanem községünk nagygyű fejlődésének alapjait is megvetette.

Nagyon természetes, hogy a kulturában elmaradt öslakosokban legnagyobb ellenét találta, kik akadályt nehézségekre gördítve igyekeztek megghusítani a közhasznú törekvés áldásos sikerét. Ezen ellenségeskedést megszüntetni a fél nomád öslakossággal saját érdekeit megértetni, neked jutott feladat, és te ezen szép feladatot a lehető legjobban oldottad meg. Hogy ma a társaság és benszülött polgár-elem, hogy a különféle vallású és nemzetiségűek itt példás egyetértésben élnek, vállelve munkálkodva a közös ideál, imádott hazánk nagyságának felépítésén ez mindenestre oly érdemed, melyre mindenkor büszke lehetsz.

Petrosény közönsége alapító tagja az emléked, magy. tud. és régészeti társulatnak, Hunyad, gazd. egyletnek is nagy támogatója a megyei árvaháznak. Ez annak jele, hogy a

„Et lux perpetua luceat ei...” hangozott tovább az ének. A gyász-szertartás véget ért. E szomorú események után a midőn a végzet eme csapásait elviselte, egy napon hirtelen fordulatot az sorsának egy váratlan meglepetés. Férje azzal a hírrel jött haza, hogy városukban egy fiatal ügyvéd irodát nyitott, igen kellemes benyomást tett reám csinos külseje s előkelő megjelenése, mindenkinben rokonszenvet kelt. Sz... Károlynak mutatá be magát. Ha most a férj véletlenül asszonyára pillantott volna, lehetetlen, hogy igaztosságát észre ne vegye. De a talizmán iránti rendíthetlen hite ettől is megóvta az erősekkű nőt. Férje e rövid beszélgetés után ismét magára hagyta.

Iren szívére szorította kezét, vihar dúlt abban, amely letarolta életörömét.

Lelke remegett a viszontlatás lehetőségének gondolatától. S a mitől félt csakhamar bekövetkezett. Sz... Károly fiatal ügyvédként látogatását jelentette be, de csak a háziúr fogadta, mert a szép asszony rosszul érezte magát. Mennyit töprengett a felett, mint hárisza el a találkozást, de ahogy sem jutott eszébe, míg végre a nyakán függő talizánt szívéhez szorította bizalommal esdekelve monda: te fogsz támogatni ha netalán gyöngöseség venne erőt rajtam és a talizmán iránti megingathatlan hite ismét megadta teljes nyugalmát.

Férje nagy fizleti összeköttetésénél fogva gyakran találkozott a rokonszenves ügyvéddel

község a haladás útjára lépett, de szívhez szóló buzdításodnak hangosan szóló tanu jele is.

A községek fejlődésének rendszerint legnagyobb akadályai a vagyon hiány. A te törhetetlen munkásságodnak köszönhetjük, hogy Petrosény a regale áltl vagyonhoz jutott és ez által létesített járdát, gymnasiumot stb. fenntarthat.

A jegyző tanácsadója a népnek, ügyes bajos dolgaiban segítője. Petrosény község iránt való szeretete és ragaszkodása mutatja, hogy ezen feladatod is méltóan oldottad meg.

Megye és állam annyi feladatot ró a jegyzőre, hogy csaknem a közigazgatás legfontosabb tényezőjének kell őt tartanunk.

Dombora Lászlót itt sem érheti gáncs. A hajnal már őt munkaközben íróasztalánál találja, határt nem ismerő munkaszeretete és munka-ereje ezen óriási feladatokkal is példászerűen megbirkózik.

De minek részletezzem tovább mindama érdemeket, melyeket negyed század óta egymásra halmozott, ismeri azokat Petrosény apraja nagyja és azért Petrosény képviselőtestülete önmagát tisztelte meg, midőn egyhangú lelkesedéssel elhatározta, hogy érdemeidet, melyeket egy negyed század lankadatlan munkálkodásával szerzettél; Petrosény képviselőtestülete, Petrosény község minden lakosának szíve mélyén élő érzelmeknek ad kifejezést, midőn határtalan lelkesedéssel kiáltja, hogy: Dombora László jegyzőt az Ur Isten községünk díszére még nagyon soká éltesse. Eljen Dombora László.

A lelkes eljenzés csillapultával Dombora László meghatottan köszöntö meg a nem várt kitüntetést azon kijelentéssel, hogy ő kötelessége hű és lelkiismeretes teljesítését mindaddig Petrosény kulturális és anyagi fejlődésének előmozdítására fogja szentelni, míg ereje és a község bizalma ezt lehetővé teszik.

Ezzel a diszközgyűlés véget ért.

A bankett.

A Baresay szálloda nagytermében társadalmunk minden osztályából száznál többen gyűltek össze a diszesen terített asztalok köré. Esti 8 órakor, midőn az érte ment küldöttség élén Dombora László megjelent, Kósa Mihály ev. ref. lelkész szép beszéd kíséretében adta át a remek mű ezüst tintatartót.

Az izletes vacsora harmadik fogásánál felállott Kósa Mihály s a nála meg-

ben. Eltűnt boldogságán tűnődött, midőn egy rövidke kis levél felébreszté gyötörő merengéséből.

E pár szóból állott az egész:

„Igyekezünk egymást kerülni, de őrizzük meg szívünkben az édes tiszta emléket, mint valami örökre eltűnt álomképet.”

És úgy is tett. Kerülte, nem akarta látni, bár szíve hevesen dobogott az önmegtagadás a lemondás fájó küzdelmében. Iren pedig gépiesen megadta magát sorsának és ha olykor az életunság és kétségbeesés erőt vett rajta a haldokló anya földöntúli hatást gyakorolt reá; felkorbácsolt lelkiindulatát e kis érzéketlen tárgy látása varázserővel birta lecsillapítani és emberfölötti megnyugvással várta a rossznak jobbra fordulását.

Hat hónappal később egy meleg, derült szeptemberi napon néhány georginától díszített s pár eper- és akácáztól árnyékolott udvarra koszorút vittek az „Entreprise des Pompes Funebres” egyenruhás szolgál. Irennek atyja kiszendevett és vele Turóc megye egyik tekintélyes főúri családjának utolsó férfitagja hunyt el.

A lelkész elvégezte imáját, fölhangzott a gyászos halotti ének: „Requiem aeternam dona ei Domine...”

Szegény Iren mennyit szenvedett, atyját siratva. Életének boldogtalanságát most érezte csak igazán.

és egyszer meg is hívta őt ebédre, amit az, udvarias mentegetéssel ügyesen visszautasított. A férj mit sem sejtve egy pár hét múlva meghívását ismételte. Az ügyvéd már most, hogy feltűnést ne keltsen elfogadta a szíves meghívást. Iren felve érte közeledni az időt, midőn szívének rejtett eszmény-képe egész valóságában megjelenend. Maga elé képzelte azt, kit forrón szeret még most is örökké szeretni fog. A lélek lázas hevülései megújultak a titkolt fájdalom kezd jobban fájni és minden édes szép emlék, ami a multban rejlik elébe jön csöndesen s akaratlanul. Midőn a nemesebb és szebb emlékek a bánat gyötörő kinját lecsillapítják, szíve valami lágy melegséggel telik meg, eszébe jutnak azok, kik már nincsennek és velük együtt lelkében feléled a talizmánba helyezett rendíthetlen hite. Egy perc alatt leoldá nyakáról az ékszer, kifeszíté annak fedelét és egy sárga elavult papírszeleten e sorok voltak följegyezve: „Egy titka van az érem megörzésének; és ez az: nem tenni meg az első ballépést.” Ez megdönthetetlen igazság, mert az elsőt meg nem tenni — nagyon könnyű — a másodikikat meg nem tenni már nagyon nehéz, de a harmadikat meg nem tenni lehetetlen. És most értette meg haldokló anyja szavainak valódi értelmét.

(Folyt. köv.)

Desdemona,

szokott ékesszólással méltatta a jubilans jegyző érdemeit, egészségére üritett poharat. Utánna Zádory Károly szerkesztő éltette a járás főszolgabíráját a következő pohárköszöntővel:

Tisztelt Uram!

A társas együtt élésre teremtett ember köz- és társadalmi élete, egyéni szabadsága s jogainak garanciája azon szervezetben domborodik ki: az egyedek és közületek érdekszállai azon organizációba futnak össze: melyet az életviszonyok létrehoznak a jogrend biztosítására.

Az e célból alkotott szabályok a körülmenyekhez idomulva módosulnak; de legyenek azok a legidősebbek, áldástalanná zsugorodnak, ha nem, vagy helytelenül alkalmaztatnak.

»Törvény, kor és nemzetszerű törvény hatása szent; Jót őriz az s kinpadra vonó önző istentelent.«

Ámde a törvény csak holt betű, ha nem hajtatik végre, ha az annak alkalmazására hivatottak nem állanak hivatásuk magaslatán.

A magyar nemzet-család közigazgatásának szervezetében van egy intézmény, a mely a nemzet közigazgatásával együtt fejlődött és ez: a szolgabíróság.

Ez az ősi intézmény összefort a nemzet kormányzatának fontos kérdésével s mint a közszükséglet szüléménye, mindenok az osztatlan tisztelt kiváló tárgya volt s bizonyára azért, mert a közakarat és bizalom hivatott és érdemes egyénekre bízta ezen szép tisztség betöltését. És ha ez igaz általánosságban, felemelő büszkeséggel mondhatjuk, hogy a mi járásunk kormányzása ilyen férfira van bízva.

Polygott nép, annyi vallás felekezett és nemzetiség között a törvény igazságos és tapintatos alkalmazásával a mi szeretett főszolgabíránk a közbizalmat és ragaszkodást méltán kiérdemelte.

Imádtott hazánk ezen exponált pontján Petrosény s ezen járás a magyar nemzeti eszmének sziklavára s ennek feladatát hűen teljesítő parancsnoka, a nemzeti eszme diadaláért küzdő harcsozok bölcsvezére, a honfiai erényeknek minta képe: galaczi Buda Károly főszolgabíró ur, akit az Úr Isten sokáig éltesse!

Buda Károly főszolgabíró Petrosény község képviselőtestületét, Dr. Rosenberg Ignác a félé százados szabadságát ünneplő nagyhatalom — a saját itteni képviselőjét Zádory Károly szerkesztőt; Dr. Schulek Jenő Dombora Lászlóné urnót; Seelenfreund Vilmos a petrosényi hölgyeket Zádory Károly Kósa Mihályt, mint a magyar nemzeti eszme lánglelkű s ékesen szóló hirdetőjét — éltették. Sajnáljuk, hogy lapunk szíke kerete miatt ezen és a még elhangzott számos, talpraesett felköszöntések nem ismertethetjük bővebben.

Vacsora után a társaság még sokáig, nagy része hajnalig együtt maradt vig muzsikaszó mellett.

UJDONSÁGOK.

— **Márczius 15-ét,** a szabadság nagy napjának 50-ik évfordulóját az egész országban az eddiginél fényesebben ülik meg s e célból megfelelő intézkedések tétettek. Nálunk ez ideig előkészületek nem tétettek, pedig legfőbb ideje volna; minthogy nyilvánvaló a közakarat a szabadság, testvériség és egyenlőség, szent háromság a dicső napjának félé százados évfordulóját méltán megünnepelni. Eddigél csak arról van tudomásunk, hogy az ipartestület társas-vacsorát szándékozik rendezni, hol alkalmi szonoklat fog tartatni.

— **Iskolai ünnepély.** A Petrosényi Szt. Ferenczrendű nővérek tanintézete XIII. Leó

pápa Ó Szentsege 20 éves koronáztatásának emlékére f. évi márczius hó 3-án iskolai ünnepélyt rendezett d. e. 10 órákor, melynek érdekös műsora: 1) Galopp brillant, zongorán előadák: Szadofszky Zsófi (k. a. mint közreműködő) és Szadofszky Zsuzsanna, remekül domborítva ki a zenemű szépségét. 2) Alkalmi beszéd, tartotta: Székely Károly s. lelkész, plebánshelyettes. Ezen magas szárnyalásu alkalmi szonoklat alapeszméje nyer kifejezést mai vezércikkünkben. 3) Dal, a növendékek szépen interpretált gyönyörködtető éneke. 4) A hazától távol, eziterán kitünően előadák: Wagner Sídónia és Gressli Vilma. 5) Polka française, zongorán előadák: Sternberg Olga és Szadofszky Paula, az őszjatek praecisításával és a szép előadással érdemelve ki a közönség tetszés nyilvánulását. 6) Szívbéli üdvözlét, eziterán játszták: Huth Miezi (k. a. mint közreműködő) és Gressli Vilma, rutinirt játékkal emelvén érvényre a szalon hangszer minden szépségét. 7) XIII. Leó, költemény, szavalt: Nyuli Róza, kinek rokonszenves megjelenése, korához mérten bámulatosan fejlett kellemes hangja, valósággal lebilincselte a halgatóságot s az előadás biztonságát valamint az ügyes hang és taglejtés méltán dicsérik ügyességét és tanítónőjét egyaránt. 8) A tavaszról, zongorán előadta: Braun Anna k. a. (mint közreműködő), kinek bájos megjelenése s a nehéz zenemű kifogástalan előadása fogva tartották az osztatlan érdeklődést, mely zajos tetszés nyilvánulásban nyert kifejezést. 9) Dal, ima, a növendékek által két hangon összevágóan énekelve tanítónőjük szakértelme és odaadó buzalmára vet világot. 10) A nemzetek küldetése és a világ-egyház. értekezés tartotta: Ráduly Simon s. lelkész. Alapos tudás és mélyreható tanulmányozásra való ezen nagyszerű ismeretessé méltatása ez uttal tárgyalhalmaz miatt lehetetlen de, jövő számunkban visszatérünk reá. 11) Magyar induló, zongorán előadták: Rotter Mariska, Szadofszky Paula és Gross Margit, a nehéz zenei alkotás kitünő előadásával köztetszést keltve. 12) Polka, eziterán játszták: Wagner Sídónia és Gressli Vilma, hatásosan és szépen. 13) Örömmünnep, zongorán előadták: Braun Anna, Szadofszky Zsuzsanna és Gross Margit, érvényre juttatva a művészi conceptió brilláns szépségét. 14) Péter hajója, költemény szavalták: Kekel Emma és Rotter Mariska. Ezen alkalmi dialóg szép előadása ugy a kedves növendékek, mint tanítónő példás szorgalmának eklatans bizonyága. 15) Pusztasíriuschen, zongorán előadták: Fuchs Matild és Szadofszky Paula, hibátlanul s általános tetszés mellett. 16) Soms du coeur — szívhangok, eziterán előadták: Huth Miezi és Gressli Vilma igazi bravurral s szívhez szólóan. 17) Emlékezés Magyarhonra, zongorán előadta: Szadofszky Zsófia a remek zenei alkotás minden csillogását kifejezően interpretálva. 18) Spanisches Ständchen, eziterán játszták: Huth Miezi és Gressli Vilma, ugy mint a többi darabokat. 19) Fanfare militaire, zongorán előadták: Szadofszky Zsófia és Zsuzsanna s a lankadatlan érdeklődést és tetszést méltán kiérdemelték. 20) Dal, a növendékek ünneplő-zár ezen énekének pianói, crescendói és forte-iben az erőteljes üde hangok kifejezés teljes érvényesülése mellett, az ének tanítónő képessége és hivatottsága is közelmérésben részesült beigazolást nyert. A fenyves ligetté változtatott díszterem falait Ó Szentsege, a római pápa és apostoli királyunk s királynének Ó Felsegeik élet nagysága arczképe ékesíté. A tágas emelvényen hely foglaló — bájos leánykák angyal — szép csoportja oly igaz hatást gyakorolt a meghatottan gyönyörködő közönségre, hogy az életörömük nyilvános és sikeres szereplése fölött örömkönyeket hullató szülők eltitkolhatlan elragadtatása közérzéssé magasztosult s általánosan megnyilatkozott a jeles tanítónőre áldásos működése iránti elismerés a magyarosodás terjesztése a szép művészetek ápolása a vallás-erkölcsi nevelés, valamint a korszerű oktatásért; mely elismerésnek Székely Károly h. plebános a közmeggyőződésnek ékesen szóló tolmácsaként adott az ünneplő végeztével hű kifejezést.

— **Közlekedési akadály.** A petrosényi-petritillai útvonal a szilvölgy gócz-pontjához, Petro-

sényhez csaknem a legelőnébb közlekedést közvetíti. Közvetlenül Petrosény alatt az állomás közlekedés két helyen keresztezi ezen utszakasz a vaspálya testet s ezen két helyen az élénk vasuti közlekedés és a szünet nélküli tolatások miatt a tengelyen való közlekedés oly gyakran feltartóztatik, hogy a járművek szünet nélkül összetörölődnak s az utasok rendszerint bosszantó hosszú ideig várakoztatnak. Legbosszantóbb az, hogy a sorompó-őr akkor sem nyitja fel a korlátokat, midőn veszély nélkül átlehetne hajtani. Ezen visszás, sőt szabályellenes állapot megszüntetésére felhívjuk az illetékes felsőbbség figyelmét.

— **Katonai előkészítő iskola Kolozsvárott.**

„Önkéntes jelöltek tanfolyama“ ezim alatt már hetedik éve fennáll Kolozsvárott egy oly tanintézet, mely alaposan előkészít 16—20 éves ifjakat az egyéves önkéntességre képesítő vizsgálatra. A kurzus 5 hónapig tart és a ki ennek végeztével sikerrel vizsgálatot tesz, jogot kap az egyéves önkéntességre, ha egyébként csak néhány osztályt végzett is. Ugyanott gymnaziumi vagy polgári iskolai osztályokat magánuton végezni ohajtok is fűvértetnek. Márcziusban új kurzus nyitattik. — A tanintézet igazgatósága hozzája fordulónak szívesen ad bővebb felvilágosítást.

— **Az E. M. K. E. hunyadmegyei választmánya f. hó 13-án (vasárnap) d. e. fél 11 órákor ülést tart a városháza nagyertermében, melyre a t. választmányi és tisztviselő tag urakat előlk ürr megbízásából tisztelettel meghívom. Tárgyak: 1) Folyó ügyek. 2) A Központból véleményezésre beküldött ujonnan átalakított alapszabály tervezet megvitatása. Déván, 1898. márczius hó 3-án. Kiss Mózes, titkár.**

— **Ernek kiosztása.** Dicsőségesen uralkodó királyunk 50 éves uralkodása jubileuma alkalmából, mindazon egyéneknek, kik 1898. évben a hadseregben, haditengerészetnél s a m. kir. testőrségnél, honvédségnél, esendőrségnél tényleges szolgálatot teljesítenek, emlék érme-
ket fog kiosztatni.

— **A lapényi r. k. templom javára rendezett s minden tekintetben fényesen sikerült táncmultság alkalmával (f. évi febr. 19-én fölülfizettek: Lang Ernő 10 frt, Cl. Muguet, N. N. 5—5 frt, dr. Kálmán János 3 frt, Chisko Bohus 3 frt, Erdélyi Gyula 3 frt, Dr. Kaczander József 2 frt, Eliasch N. 2 frt, Szalánczy Zoltán 2 frt, Schwemhammer István 2 frt, Kovács K. 2 frt, Bonesia M. 1 frt 50 kr, Oswald J. 1 frt, Gyárfás Endre 1 frt, Cugnet Charles 1 frt, Rieger E. 1 frt, Szalánczy Elemér 1 frt, Csucs L. 1 frt, Csillag G. 1 frt, Mandel Hrnman 1 frt, Sztójka Béla 1 frt, Mike János 1 frt, Dima János 1 frt, Jerzsabek Gy. 1 frt, Peceol J. 1 frt, Grausam József 1 frt, Joánovits József 1 frt, Süsser Sándor 1 frt, Brüdner Adolf 1 frt, Csicsely N. 1 frt, Lobstein Henrik 1 frt, Figuli Antal 1 frt, Zanini L. 1 frt, Bölderl J. 1 frt, Eissen Henrik 1 frt, Fehér B. 1 frt, Kerner Ferencz 1 frt, Tonioli József 1 frt, Günzl J. 1 frt, Floreán Gy. 1 frt, Todorán József 1 frt, Pepenár J. 1 frt, Kuras N. 1 frt, Schusztér J. 1 frt, Kirschner N. 1 frt, Pancsúr J. 1 frt, Fitz F. és Andrács 1—1 frt, Maurusz M. 80 kr, Wenzel A. 80 kr., Éder K. 50 kr., Janky N. 50 kr., Hribal N. 50 kr., Florea N. 50 kr., David N. 50 kr., Csüdör B. 50 kr., Gál N. 50 kr., Gál R. 50 kr., Segelsten N. 50 kr., Grünbacher N. 40 kr., Pancsúr J. 30 kr., Babics J. 30 kr., Csobanczy Boldizsár 30 kr., B. Markowiczky 30 kr., Both J. 30 kr., Geib N., 30 kr. és Biró K. urak 20 krt. Isten fizesse meg!**

— **Színészet.** Fekete Miksa jól szervezett színtársulata ma — vasárnap — kezd meg előadásait. Színe kerül: a Vigéczek kitünő vigjáték. A vidék ezen egyik legjobb színtársulata a közönség pártfogásába ajánljuk.

— **A hátszegi mükedvelők** f. évi márczius hó 12-én az „Arany Barány” szálloda nagytermében jótékonyezéhi mükedvelői előadást rendeznek, mely alkalommal színpadra kerül: I. Két nő egy férj ellen. Vigjáték I. felvonásban — II. Férjhez menjek? Monolog előadja: Kardos Irén. — III. A miniszterelnök bálja. Vigjáték egy felvonásban. Az előadást táncz követi. Szereplők: Brázovay Vilma, Csonka Katus, Kardos Irén, Péter Mihályné úrhölgyek; Brázovay Ödön, Fábry Kálmán, Felszgi Kálmán, Kardos Mihály, Löwy Lázár és Mischinger József urak.

— **A tisztelet díjak eltörlése.** A kereskedelemügyi miniszter a következő érdekes rendeletet adta ki: Az 1891. évi XIV. t.-cz. 79. §-ában előírt ellenőrzés hatályossága érdekében szükségesnek látom a m. kir. belügyminiszter ural egyetértőleg kijelenteni, hogy az iparhatóságok tisztviselői a törvény szerint felügyelő-tűk és ellenőrzésük alatt álló betegséggelző pénztáraknál semminemű díjazott állást nem fogadhatnak el és nem viselhetnek, s a menyiben ily állást ez idő szerint viselének, arról jelen rendelettel kihirdetése után, azonnal lemondani tartoznak. Hasonló tekintetek alá esnek az iparhatóságok, s illetve az 1848. évi XVII. t.-cz. 139. §-a értelmében az iparhatósági közegek közül kirendelt iparhatósági biztosok az iparegységgel szemben is, a menyiben ezek az idézett törvényszakasz szerint az ipartestületek felügyeletére és ellenőrzésére lévén hivatva, ebbeli hivatalos kötelességeikkel összeférhetőleg az ipartestületektől sem tiszteletdíjakat nem fogadhatnak, sem pedig e testületeknél díjazott tisztviselői állást nem viselhetnek. Az ipartestületeknek szabadságában áll, miszerint az iparhatósági biztos által gyakorolt felügyelet költségének kárpótlása gyanánt alapszabályaikban bizonyos évi általányt állapítsanak meg, s azt évenként a biztoszt kirendelő elsőfoku iparhatóság lesz hivatva saját hatáskörében intézkedni úgy azonban, hogy a megállapított közvetett módon is csak azon iparhatósági biztosok részesíthetők az ipartestületek részéről díjazásban, kiket az iparhatóság az ipartestületek ellenőrzésére nem a hatósági közegek, hanem magán egyének közül rendel ki. Abban az esetben tehát, ha az iparhatósági biztos a felügyeletre és ellenőrzésre hivatott iparhatóság közegei közül rendeltetik ki, az iparhatósági biztos, illetve az iparhatóság, a felügyeleti teendők, illetve az azzal járó költségek, ezimén az ipartestületektől még a jelzett általányt sem fogadhatják el.

— **Az egyesületi jog szabályozása.** A m. kir. belügyminiszter a következő körrendeletet adta ki. Az 1875. évi május 2-án 1.508. eln. szám alatt kelt belügyminiszteri körrendelet értelmében mindenemű egyesület megalakulása előtt, köteles alapszabálytervezetét illetékes törvényhatósága útján a kir. kormányhoz fölterjeszteni. Ha az ilykép fölterjesztett alapszabály tervezetre 40 nap lefolyása alatt határozat nem hozott, vagy észrevétel nem tétetett az egyesület a működését ideiglenesen megkezdheti ugyan, azonban véglegesen csak akkor alakulhat meg, ha alapszabályai a kir. kormány láttamozásával ellátatnak. Hogy ezen rendelet határozmányainak érvény legyen szerkesztő, az 1879. XL. t.-cz. 1. §-a alapján valamely egyesületnek a fentemlítt szabályok ellenére való alakulását, illetőleg alakítását, az ekkép alakult vagy szabályszerűen létrejött, de jogérvényes határozattal fölmozdított vagy felüggesztett egyesület vezetésében, gyűléseiben vagy bármiféle működésében való részvételt kihágásnak inósitom és 15 napig terjedhető

elzárással és 100 forintig terjedhető pénzbüntetéssel rendelem büntetni. Erről a törvényhatóságot tudomás, mihez tartás és további megfelelő intézkedés végett értesítem. Bpest, 1898. évi február hó 26-án. Perczel s. k. A rendeletet megkapták az összes törvényhatóságok s az a hivatalos lap február 28-diki számában jelent meg.

— **Köszönet nyilváníatás.** Müködésének ideiglenes megszüntetésekor a „Petrosényi Lövész-Egyet” értékes épületét a „Petrosényi Önkéntes Tűzoltó-Testület” tulajdonába boesajította át, mely szívességeért halás köszönetet nyilvánít az Ö. T. Testület nevében Sternberg Bertalan alparancsnok.

CSARNOK.

Hering estély.

— Egy repülő hering tapasztalatai, —

február 26.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Általánosan elterjedt téves felfogás, hogy a tenger vize azért sós; mert a tenger tele van heringekkel. A mint azonban az utóbbi idők története mutatja, a heringek inkább talán édesíteni szoktanak, mert a hamuhintó, szürke bójthe annyi édességet oltott be a heringek czime alatt rendezett mulatság és annak mámorító emlékei, hogy azóta némelyek a legnagyobb édességet is (nem puszedli) ecetes gar-nirungnak deklarálják.

Mikor engem szegény heringet több szerencsétlen avagy szerencsés társammal együtt előczibáltak az északi jeges tenger légfeneketlen mélységeiből, sohasem gondoltam volna én azt, hogy az én hering-szívemnek valaha annyi gyönyörűsége, olyan édes kedve kerekedjék, mint a mi tiszteletünkre rendezett (mert azt csak föltételezem) ugynevezett hering-estélyen. Olyan tágra nyitott szemekkel bámultam a csillár alatti magas pozícióból, mint egy hal, hogy hát olyan édesek, kedvesek, gyönyörűségesek azok az emberi lények, akik olyan habkőnyű rozsaszín fehér és világos ruhákban járnak? Mert én eddig csak azokat a marczona mogorva embereket láttam, a kik miniket ravaszul hálába kerítettek, hordóba préselték és legutóbb engem ott a terem közepén fölakasztottak.

Némelyek ugyan abban a tudatban tévelyegnek, hogy az én ezüst fehér, csillogó pikelyeim papírból valának, a mely föltézés ellen én ezennel határozottan tiltakozom.

Ferde emberi gondolkodás szerint az emberek nem valami nagy megfiztetetésnek és kedves dolognak tekintik, ha valaki szögre akasztatik, pedig én mondhatom, hogy soha nem melegeittem egy a szívemet annyi boldogság, mint mikor engem oda fölakasztottak (vettem észre, hogy a tek. szerkesztő ur is irigyelte) a honnan láttam annyi szépet, gyönyörűséget, mint a milyeneket csak szegény megboldogult hering-nagymamám mesélt hajdanában szépséges király kisasszonyokról, tündérekéről, zengő, aranyalmákról és kacsalábon forgó várakról. Egy kissé irigyeltem ugyan az asztalra fölrakott mindenféle czifra furesaságokkal körültre-metézett kollegáimat is, a kik olyan kíváncsok, imádságos szájacskákkal jutottak bizalmas érintkezésbe, de mégis a miket én láttam és hallottam igen alkalmas helyemről, az is volt ám éppen valami.

Eleinte igazán nem is tudtam, hogy csak halgassak-e, vagy bámuljak is. Mert valahonnan olyan andalító bűbajos muzsika csiklandozta füleimet, hogy a hallgatástól olyan voltam mint egy sült hal, a mi különben nagyon nagyon is természetes, mert én eddig csak annyi muzsikát hallottam, hogy mi heringek ár ellen uszva jéghegyeket döntő csatakiáltásokat szoktunk hallatni. A mint azóta megtudtam, emberi szólas szerint valami „bánya zenekar” nevezetű uri emberek csinálták az egész históriát. Ha még egyszer visszakérülök nedves házamba, nem hajtom addig nyugalomra fejeimet, még nekünk is nem lesz egy „bányász zenekarunk” és a mi lányaink, menyecskeink is olyan ruhákba nem járnak, mint a milyeneket én ott láttam.

Megengedjen a tek szerkesztő ur, hogy annyira elvan telve a szívem és nem tudom szárazon hidegen elmondani tapasztalataimat, de azok után a miket én láttam és a milyen titkos, becézgető halk suttogásokat hallottam egy-egy olyan bajszos fekete ruhájú és olyan lilomtermű emberi lény között, hát bizony ellágyul még egy heringszív is.

Voltak ott olyan fekete ruhás kis hering-bajszú és nagy haresa-bajszú emberi lények is, de azt nem sikerült megtudnom, miért voltak azok közül sokan arra kárhoztatva, hogy külön asztalnál üljenek.

Pedig szerény halvélemlényem szerint azok a feketék is szebbek lettek volna, ha mindenkinek egy-egy lágyszínű ruha kölesönzött volna egy kis élénkséget és kedvességet.

Ezt azért is gondolom, mert mikor azok az éjszaka-arezu lények — talán emberi tinta-halak — valami ropogós tüzes muzsikát hallottak azokkal a majd siró, majd kacagó esodálatos eszközökkel, bizony én is majd kirugtam magam alól a levegőöget; mert olyan bájosan, csinosan ide-oda imbolygó emberi párokat egész nemzetségem se látott soha.

Ha nem tudtam volna a kötelességemet, hogy nekem a helyemet ott hagyni nem szabad, mert mindent látom s tudnom kell és azokat el kell mondani a szerkesztő ur útján a nagyérdemű közönségnek, hát biz' én is úgy repültem volna, én is olyan édes-lágyan átka-roltam volna valakit, mint azok a titkos szerelmes szavakat suttogó hajnalarezu párok. Akkor csakugyan látott volna a világ repülő heringet, a mint ugys ráj fogták.

Hanem úgy vettem én észre, hogy minden fekete ruhájúnak meg volt ott a maga fehér párja, mert egyszer vagy ötvenen felállottak, négy hosszú sorba kiki a maga párjával vagy lehet, hogy a máséval is. Némely elejtett szavak után ugyan úgy hallottam, hogy holmi „négyes” lett volna az, de én inkább szépségversenynek gondoltam azt az én gyöngye eszemmel. Azt is tapasztaltam, hogy minden sötét ruhás emberi lény lett volna ott talán legalább is egy, a kinek ama mondai aranyalmát adja.

Magam is módfelett elvoltam ragadtatva nemcsak ezen „négyesnek” nevezett rithmikus mozgásnak nagyszerűsége és csinosága felett, hanem annak a hódító négy phalanxnak és annak a sok szép szemnek a látása is nagy gyönyörűségére és kedvére szolgált az én szívemnek.

Megvallom kíváncsi voltam, hogy vajjon kik lehetnek azok a szép szenttulajdonosok. Megvesztettem egy olyan ott forgoló fekete ruhás résztvevőt: Őda ajándékozta magát a virágcsokromat, a miért viszonzásul ezt a névsort kaptam:

Andreics Jánosné, Bruckner Frigyesné,

Dr. Bottenstein Samuné, Dombora Lászlóné, Br. Ehrenberg Benóné, Heinrich Ferenczné, Heinrich Viktorné, özv. Huth Adalbertné, Janza Vazulné, Jakabfi Rezsóné, Kirchberger Ignáczné, Kendrey Gyuláné, Kósa Mihályné, Karpelesz Lajosné, (Csimpa) Marek Mórné, Pick Samuné, Papp Sándorné, Papp Mártonné, Polgár Lajosné, Radik Istvánné, Rudolf Józsefné, Rüppel Vilmosné (Csimpa) Rosehnál Jánosné, Dr. Rosenberg Ignáczné, Rotter Antalné, Sternberg Bertalané, Seelenfreund Vilmosné, Dr. Schulek Jenőné, özv. Tribusz Gusztávné, özv. Tomár Józsefné, Vigh Nándorné, Wintergerst Ferenczné urnók.

Braun Annuska, Dombora Ilonka, Br. Ehrenberg Miczi, Huth nővérek, Janta Natália, Karpelesz Alize, Rosehnál Ida, Steiner Róza, Tóth Julia, Tóth Teréz, Varjassy Vilma urhölgyek.

Ugy-e bár szerkesztő ur ezek a szavak, mind valami édes, kedves, szépet, gyönyörűséget jelentenek? Mert én mást nem is gondolhatok az én tapasztalataim szemlélődéseim után.

Eldicsékszem már azzal is, hogy milyen büszke vagyok én valamire. Én eddig a bajuszomra jóformán semmit nem adtam, csak úgy ellógtattam csóváltattam néha a tenger fenekén az apróbb csigák mulattatására egy-egy unalmas délutánon. Örülök is most már, hogy nincsen olyan nagy bajuszom, mint például harcsa kollegáimnak.

Az eset úgy történt:

Egy olyan apróbb bajuszu fekete ruhás szuttogott ott nem mesze tőlem enyelgő szavakat egy szép szemű kis lánynak. Nem igen hallottam mást csak egy pár mondatot, de ez is elég volt az én böszkélkedésem felkeltésére.

Nos és melyik a szebb? Az olyan nagy formátlan, vagy az ilyen kicsi takaros bajusz?

— Oh hisz a bajusz egyse szép — volt a hideg válasz, a mire még az én ezüst pikelyeim is elhalványodtak.

— Igen? Akkor úgy kérdezem, hát hogy melyik a kevésbé csunya; szuttogott újból a kérdező.

— Hát — hát a kicsi az nem olyan csunya — hangzott a megnyugtató felelet. Lön azután gerle kacagás, arcok kipirulása és szemek ragyogása.

Ezért vagyok én most büszke a mi kis, hering fajta bajuszunkra.

Csak az szomorított meg engem szerfölött, hogy mindez nem tartott tovább a hajnal közelségénél, pedig én még most is nézném azt a gyönyörűséges látványt, vagy talán nem is nézném, hanem magam is tánczra kerekedtem volna.

Elmult, elszállott, mint egy szépséges álom!

Azt azonban nem óhajtanám soha egy közönséges emberi halandónak sem, hogy ilyen alkalommal az én helyemre, szögére kerüljön, mert nem hiszem, hogy emberi szív elbírja annyi boldogságot, a mennyire csak egy hering-szív vala képes.

Mindezekből pedig végeredményül egy szomorú élettapasztalatot merítettem, mert rajtam is beteljesült az a közönséges emberi mondás, hogy derű után ború.

Biz engem szépségesen visszahelyeztek egy prózai heringes hordó legsötétebb fenekére és most innen küldöm a tek. szerkesztő urnak, a mellém rakott kollegák tömegén is keresztül törő homályos üdvözlömetet.

U. i. Nem tulzás, de tény, hogy ily díszes társaság Petrosényben még nem volt együtt. Prokopp bácsi is megérdemelte azt az elismerést, melyben a jelen voltak részesítették, mert úgy az ízletes étkek, mint a tiszta és kifogástalan tálalás egy hercegi asztalon is méltó helyt foglalhattak volna. A bányász zenekar mellett felváltva Albert Péter jól szervezett helybeli zenekara teljes megelégedésre működött.

Szóval, a hering estély minden tekintetben fényesen sikerült.

A másolat hitelül.

Hay Dou. s. k.

HIRDETÉSEK.

Eladó ház és háztelek.

Petrosényben, a petrosény-livazény-lupényi h. é. vasut mellett fekvő Koh-n-féle ház, ugyszintén a főuton egy háztelek, eladó.

Bővebbet Marek Mór regále-bérlo irodájában.

Meghívás.

A „Petrosény és Vidéke Hitelszövetkezet”

1898. március 13-án d. u. 4 órakor fogja a Baresay-féleszálloda nagytermében
I-ső rendes

évi közgyűlését

megtartani,

melyre a t. ez. tagok az alapszabályok 44-ik §-a értelmében azzal hivatnak meg, hogy azon esetre, ha kellő számban nem jelennének meg, a gyűlés a 43-ik §-hoz képest március 27-én a tagok számára való tekintet nélkül fog megtartatni és határozni.

NAPIREND:

1. Mult évi üzleteredményről szóló jelentések tárgyalása.
2. Zárszámadások megvizsgálása és a felmentvény megadása.
3. Felügyelő-bizottság választása.
4. Az igazgató tanácsba 14 rendes és 2. esetleg 6 póttagnak választása.

1897. évi december hó 31-én a tagok száma 119, üzletrészeinek száma pedig 704 volt; a folyó év folyamán belépett 35 tag 213 üzletrészszel.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált évi mérleg a szövetkezet helyiségében kifüggesztett és a hivatalos órákban mindenki által megtekinthető.

Kelt Petrosény, 1898. febr. hó 19-én.

Az igazgatóság.

Üzlethelyiség és lakás bérbeadás.

Petrosény főutcáján a vásártéren, italmérésijog gyakorolhatásával egybekötve egy 3 szobából, konyha, kamra s pinczéből álló üzlethelyiség s ezen kívül kívánatra még 4 szobából álló s az üzlethelyiséggel összeköttetésbe is hozható lakás bérbeadatik.

Bővebb felvilágosítást ad és a bérlemény tárgya fölött rendelkezik.

FIGULI ANTAL.

A MAUTNER-féle
HIRNEVES
KONYHAKERTI- és VIRÁGMAGYAK

zárt és hatóságilag védett csomagokban a törvényesen bejegyzett
medve-védjeggyel
valamennyi nagyobb
fűszer- és vaskereskedésekben
(Petrosényben egyedül Jakabfi Rezső urnál) kaphatók.

✂ A Budapest Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15—20 cm.
Talaj minősége: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.
Pflanzweite: 15—20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

SÁROSSY JÓZSEF

→ MŰBÁDOGOS, PETROSÉNY. ←

Van szerencsém Petrosény és vidéke nagyérdemű közönségének becses tudomására hozni, hogy üzletemben a legdúsabb választékban készletben vannak s a legjutányosabb áron kaphatók, minden néven nevezhető **bádogos és rézmű árúk** a legszolidabban és legdiszesebben kiállítva.

Takarék tűzhelyek, főzőedények, bográcsok, üstök, szóval egész konyha-berendezések **gyorsforralók, kávé s thea főzők, fürdőkádak** (melégítővel vagy anélkül) **mosókészletek, vasalók** stb. **Kézi, kocsi, sir, vihar, biztonsági, bányász,** és **utcai lámpák:** elegansen festett **szén és fatartók** madár **kaliczkák** hideg és melegíthető **hajfodorítók** sebeszeti s tisztasági **eszközök:** férfi és női betegségeknek használható **gummi-árúk (fecskendők irrigatorok)** stb, nagy választékban raktáron vannak, s esetleg megrendelésre a legpontosabban elkészíttetnek.

Továbbá elvállalom az építési szakmába vágó bádogos munkák jutányos, gyors és kifogástalan elkészítését. Főtőrekvéseim, hogy a jelzett szakmába vágó cikkek kiszolgálása s elkészítésével a legfokozottabb igényeket is kielégíthessem; s ez okból műhelyemet saját házamban megnagyobbítottam a legújabb szerkezetű gépekkel felszereltem miért is a n. é. közönség becses pártolását kérve vagyok

tisztelettel:

Sárossy József,
műbádogos.

ARANY,
JAVA-, CUBA-,
GYÖNGY-, MOCCA,
FEHÉR- CUBA, PORTORICO
kávék

CZUKÓR, RIZS, LISZT,
GYERTYA, SZAPPAN,
RUM, THEA, LIKÖRÖK,
PALAGZK-BOROK és MINDENFÉLE

VASÁRUK

LEGJOBB MINŐSÉGBEN és LEGOLCSÓBBAN
PONTOS, FIGYELMES KISZOLGÁLÁS MELLETT BESZEREZHEŐK:

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és vasárú üzletében.